

ממאור שבתורה

מעט מן האור דוחה הרבה מן החושך

מובין ירושלים, נסיציונה, גדרה, רמלה, ראשון-לציון, קרית-עקרון, בני ברק, חולון, אילת ועוד...

שבת ל' כסלו התשע"ו

הדלקת נרות	צאת השבת	ר"ת
16:21	17:12	י"ם
16:17	17:09	ת"א
16:16	17:08	חיפה
16:21	17:12	ב"ש

כל הזכויות שמורות

יצא לאור להעמקת התורה ועמלה
עורך: יובל דהאן נ"י 050-4194600

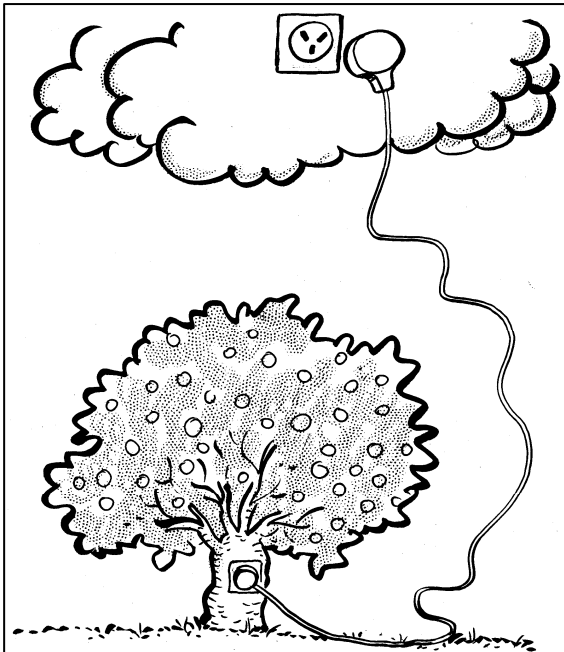
ישיבה הינה תרומת שכמותה לא מצינו מעולם - צירוף של תיבה ומשכן!

שח אחד המתלמידיו של רבי דוד יהודי
זצ"ל הנאמני אשר זכה לשמשו רבות הרב אליעזר בן ח"י, כי בעת אשר שימש את מורנו הגה"ק רבי בנימין זאב חשין זצ"ל, אז במשך כשלוש שנים ביקש מהרב חשין כמעט מדי יום כי יראה לו פעם, יהודי הנמנה על הל"ו צדיקים שעליהם העולם עומד. והרב חשין היה עונה לו: כשיגיע הזמן אראה לך.

והנה יום אחד בעת שאיש לא היה בבית הרב חשין ובאותו שעה עסק בלימוד זוה"ק, קרא הרב חשין לתלמידו הנ"ל ואמר: רבי אליעזר, רבות הנך מבקש ממני כי אראך אחד מהל"ו צדיקים שעליהם העולם קיים. ובכן, דע לך, כי זה שאתה משמשו כל ערב (היה זה רבי דוד יהודי אשר היה לומד אצלו בערב ומשמשו) הוא אחד מהגדולים שבהם, ומה שהוא מבקש בכל עת הוא ראשון ואני רק אחריו, אך שתום וחתום הדברים. והנה באותו ערב הגיע הלה כדרכו לשיעור של הרב יהודי, וכמוכן לא סיפר מאומה. והנה מיד לאחר השיעור לקחו רבי דוד הצידה ואמר: דע לך כי הרב בנימין זאב חשין הינו אחד מהגדולים שבנסתרים ובכל עת מה שהוא מבקש הוא ראשון ואני שני... וזה על דעתי ועל דעת חמי הבבא סאלי זצ"ל. ויהי לפלא!

כשהיה רבנו יוסף חיים הבן איש חי זיע"א
כבר בן שמונה עשרה, נשא לאישה את רחל בת יחזקאל שלום וזכה בס"ד לבן ולבת. נישאו אלה רק חיזקו אותו בעבודת ה' ובקדושה יתרה והתנזרות מענייני העולם הזה, שכן רעייתו נעשתה לו רק לעזר.

על כן לא נרע מהמשך התעלות במוסר, בקדושה ובתורה אלא רק הוסיף עליו קבלת סיגים וגדרים חדשים, ולא היה שח שיחה בטלה עם שום אדם.

כל אחד יכול להראות סימפטיה לסבלו של חבר, אך דרוש חבר אמיתי כדי להראות סימפטיה להצלחתו

כאשר אדם מקיים מצווה הוא משיפע השפעה טובה על כל העולם כולו

אל נא נחשוב בלבנו כי קשה וארוכה היא דרך התשובה קבלה ועזיבת החטא ועוד.

אלא עלינו לדעת כי נדרשת מאתנו **דק ההתחלה** לעסוק בתשובה ואח"כ נזכה להגיע לתשובה שלימה.

צורת דיבורו של האדם מלמדת על האדם עצמו מתי שמדבר בלשון נקייה

מספר לנו רבי חיים ישועה: פעם לפני לידת זוגתי עשתה היא צילום במרפאה ואמרו לה בביורר כי יש לה בן, אני כדרכי באתי לרבי **יחזן גזינא** זצ"ל שיברכה לפני הלידה כדרכו הוא אמר לי שוב בפשטות: **יש לכם בן**, אני שאלתי אפשר מסקרנות אפשר משום שרציתי (בת) מנין לכבודו שיש לי בן?

והוא השיבני על אתר: הרי ראיתם כבר במכונה... (ב-אולטרא סאונד) הספרים ורבו, וכיום הסיידרה עומדת על 22 תרכים שבהם משולב ידע עצום לצד הבנה מופלאה עם יכולת הכרעה מופלגת

נא להתפלל לרפואת: חיים בן שמחה שמחה בת נעימה

שחרית השקים קום לעבודת ה' הרב **משה מלכא** זצ"ל וקרא ברכות השחר כשעה ויותר, הכין עצמו לתפילה בקדושה ובטהרה ואח"כ התפלל **בהשתפכות עצומה** באהבת ה' ודבקות בו באופן נפלא מאוד. תפילתו נמשכה יחד עם כמה מניינים ורק בסביבות הצות סיים תפילת שחרית דמעותיו נשפכו כמים ממש, ומאות אנשים שהתפללו עמו מידי יום יכולים להעיד, כי בכל תפילת עמידה שפך דמעותיו, שהיו מטפטפות מוקנו כביום הכיפורים. לאחר מכן הקפיד מאוד לשמוע **קדיש ותקבל**.

פעם חיפשוהו מארחיו בחו"ל ולא מצאוהו. לאחר כמה שעות התברר, שנסע שעתים כדי לשמוע קדיש ותקבל...

נקודה לתחשבה

גברת אחת מהמפלגה הליברלית בארה"ב כתבה אינספור מכתבים לבית הלבן, בהם התלוננה על יחס הממשל כלפי טרוריסטים המוחזקים בשבי במפרץ גוואנטאנאמו. היא קיבלה בחזרה את התשובה הבאה: הפנטגון משרד ההגנה וושינגטון 2015 אורחית מודאגת יקרה, אנו מודים לך על מכתבך המבקר את יחסינו לשבויי אל קאידה והטליבאן המוחזקים במפרץ גוואנטאנאמו בקובה. הממשל שלנו מתייחס לנושאים אלה **ברצינות רבה** ודעתך נשמעה בקול ברור בווישינגטון הן בבית הלבן והן בפנטגון. תשמחי וודאי לשמוע שהודות לדאגתם של אזרחים כמוך, אנו יוצרים מחלקה חדשה במסגרת אימון מחדש של טרוריסטים שתיקרא LARK אזרחים ליברלים לוקחים אחריות על רוצחים. בהתאם להנחיות התוכנית החדשה, החלטנו להעניק לך חסות אישית על אחד הטרוריסטים. השבוי האישי שלך נבחר בקפידה והוא צפוי להיות מועבר למעונך תחת משמר כבד כבר ביום שני הקרוב.

עלייך לדאוג לעלי מוחמד אחמד בן מחמוד (את יכולה לקרוא לו רק אחמד) על פי הסטנדרטים שדרשת מאיתנו **במכתבי התלונה שלך**. כפי הנראה יהיה עליך לשכור את שירותיהם של מספר מטפלים לצורך ביצוע המשימה. אנו נערוך ביקורות שבועיות על מנת להבטיח שאחמד וזכה לטיפול ברמת הסטנדרטים בהתאם לאלו שאת המלצת עליהם בתקיפות כה רבה. למרות שאחמד הוא סוציופוט ואלים בצורה קיצונית, אנו מקווים שהרגישות שלך למה שתיארת כ'בעיה של גישה' מבחינתנו, תסייע לו להתגבר על פגמים אלה באישיותו. אולי את גם צודקת בכך שאת מתארת בעיות אלה כהבדלים תרבותיים בסך הכל. אנו מבינים גם שאת תציעי לו שיחות ייעוץ וגם לימודים בבית.

הטרוריסט המאומץ שלך מאוד בקיא בקרב מגע ויכול **ליטול חיי אדם** באמצעים הפשוטים ביותר כמו עפרון או קוצץ ציפורניים. הוא גם מתמחה בהכנת אמצעי נפץ שונים ממוצרי יסוד ביתיים, כך שאולי תרצי לנעול מוצרים אלה, אלא אם כן (לדעתך) זה עלול לפגוע ברגשותיו. אני בטוח שבמהלך הזמן את תיהני מהאנונימיות, רק זכרי שכל זה חלק מ'כביד התרבות שלו והאמונות הדתיות שלו' - האם לא כך ניסחת את זה?

אנו שוב מודים לך על מכתבך. אנו באמת מעריכים את העובדה שאנשים כמוך מיידיעים אותנו לגבי **הדרך הנכונה** למלא את תפקידנו.

שמרי היטב על אחמד - וזכרי, אנו משגיחים עלייך. בהצלחה! בכבוד רב, דון ראמספלד.

לא חוכמה לתת עצות על חשבון השני (העורך).

כל דרך שאין בה מכשולים, לא מובילה לשום מקום...

פרטים מעניינים נוספים נשמעו מפי עד הראיה, **רבי זאב**, מהם ניתן לעמוד מעט על התנהגותו של רבי **לוי יצחק בודר זצ"ל** בימי פחד וחרדה, בשהותו בצל קורתו של הרב **דמוסקבה זצ"ל**. "מעט מאוד שהיתי בבית – מספר אותו יהודי, המתרפק על זיכרונות העבר – ביום נאלצתי לעבוד למחיתתי, ובלילה הייתי משלים את לימודי באוניברסיטה.

נהגתי לישון דרך קבע במעונות הסטודנטים מחוץ לבית הורי. אך מיום עמדתי על דעתי הנני זוכר את בית הורי כבית דהוס אנשים **פליטים שונים**. גם כשהגעתי הביתה מידי פעם, בעת חופשה למשל, ישנתי בפרוזדור הצר, שאף הוא היה מלא וגדוש באנשים. "בבית אבי עברו אנשים רבים למאות ואלפים. אך משום מה חרוצה עמוק בזיכרוני, דמותו של רבי לוי יצחק אשר הלכתי שבי אחריו. חן ואצילות היו נסוכים על פניו, ותמיד נהניתי לשהות בקרבתו. הוא היה **אישיות נעלה** אשר חן של אמת נסוך עליה, וכל דיבור מדבריו השפיע עלי מאוד."

אחד מקרוביו ומבני גילו שעשה יחד עם רבי **אליהו ראטה זצ"ל** את רוב שנותיו, מימי ילדותו ועד סוף ימיו, מציינ כי אין זכור לו יום אחד טוב שהיה לרבי אליהו בחייו... אך היות **וכל כולו שקוע** היה בתורה ועובדת ה' ושימוש תלמידי חכמים, לא תפסו החיים החומריים מקום אצלו כלל, ולא הרגיש שום כאב **ושום מחסור**, וכאלו לא היה לו יום אחד שאינו טוב...

"אשר לקחת מיד האמרוי בחברי ובקשתי" – בתרגום "בצלתי ובבעתי", "וצ"ע בגמ' ונראה הדבר מרומז בקרא כי מאי נפקא מינה אם זה חרב שלו והיה די לומר בחרב ובקשת, אלא מכאן שזה חרב וקשת כזה שכן יש נפק"מ... ואיזהו זה תפילה

בבוקרו של ערב שבת קודש, א' דחול המועד פסח, רבי **שמחה זיסל** זצ"ל לקה בשנית בליבו, מצבו התדרדר באופן מדאיג, וסמוך לכניסת השבת בירושלים, בשעה 5:50, כשסביב מיטתו עומדים מניין מבני משפחתו ותלמידיו, ומקבלים עליהם **עול מלכות שמים**, נצחו אראלים את המצוקים ונשבה ארון הקודש. נשמתו של ראש הישיבה זצ"ל, רבי שמחה זיסל, עלתה בסערה השמימית. באותה שעה אמרה הרבנית שנכחה אף היא במקום: "דעו שהוא היה ספר תורה אמיתי..." ואף לצוות הרפואי, וליווה את בני המשפחה באותן שעות קשות, חזרה ואמרה כל העת "הוא היה **ספר תורה**..." וצער עמוק על הספר תורה שאבד מאיתנו נשקף מעיניה.

לגר שבא להלל הזקן ובקשהו "למדני התורה כולה על רגל אחת" – השיבו הלל: "מה דעלך סאני לחברך לא תעביד!" ומדוע לא השיבו כרבי **עקיבא** שהיה אומר, "ואהבת לרעך כמוך" – זו כל התורה כולה?" כי מדרגה שכזו, גוי אינו מסוגל להביין...

אדם מישראל בשעה שהוא עושה הבדלה במוצאי שבת צריך כבר באותה שעה להרגיש את ההארה של השבת הבאה.

האמונה בה' נקבע במי שמבטל עצמו, ומכניע את כוחות כוחותיו משים עצמו כבהמה ומקבל את הדברים... לא הסכמה הנובעת מכיון שאני מבין את הדבר, אלא מכיון **שזה רצון ה' אזי אני** בטל ומבוטל כלפי רצון זה ועושה אותו, ואין ההבנה או אי הבנה משנה מאומה, קיום רצון ה' עומד לפני ותו לא, זו מעלת האמונה.

ואסונו של האדם שדן את המקרה הפרטי, והוא רק חוליה ממערכת כללית

"משולחן ננוה" דברי תורה מפי: ראש מוסדות "אור החיים" הרה"ג **ראובן אלבו** שליט"א.

"זיהי מקץ שנתים ימים ופריעה הלם" (בראשית מא, א) **דרשו** רבותינו (בראשית רבה פט, א) קץ שם לחושך, זמן הקצוב הקב"ה ליוסף כמה שנים יִשָּׁב בבית האסורים, וכיון שהגיע הקץ הלם פריעה הלום ויצא יוסף מבית האסורים. ומכאן נלמד מוסר שאסור לאדם לאבד שום תקווה, אפילו שרואה לפניו רק חושך ואפילה בלי נקודת אור, יאמין שבסוף יהיה טוב, יום אחד החושך יגמר ויצא הוא לחוף מבטחים ולאור גדול.

וכך גם בגאולת הכלל, כי לא לעמיתות יהיה המכר לעם נכרי (לשון אור החיים הקדוש שמות כא, יא), לאחר כל התלאות שעבר העם היהודי במשך כאלפיים שנות גלות, יזכה הוא לראות את הגאולה הממשמת ובאה ויגלה ה' יתברך אור שכינתו על העדיקים ויאמרו כולם הנה אלוקינו זה קיינו לו וישיענו, זה ה' קיינו לו נגילה ונשמחה בישועתו (תענית לא, ע"א).

"חושך" זו מלכות יוון הרשעה שהחשיכה את עיניהם וליבם של ישראל מאביהם שבשמים (בראשית רבה ב, ד), אך לבסוף קומץ אנשים שנלחמו בחירוף ובמסירות נפש למען קדושת שמו יתברך וקיום מצוותיו, וכו' נלצה את האימפריה היוונית הגדולה, וסילקו אותם מעל ארצנו הקדושה, ואחר כך באו בנינו לדבריהם ופנו את היקף וסגרו את מקדשך והדליקו נרות פחדות קדשך, לאחר החושך נדיח אור גדול, וקבדו ה' עליו רח (ישעיה ס, א).

***

שנו רבותינו (שבת כא ע"א ופסק בשו"ע סימן תרע"ג ס"א) שמנים ופתילות הפסולים בשבת כשרים לנרות הנוכה. ורמז יש בדבר לנשמות ישראל, נר ה' נשמת אדם (משלי כ, כז), שאע"ג שבשאר ימות השנה כשמדברים איתם על שמירת שבת והנחת תפילין הם לא נדלקות ומתלהבות, מ"מ בחנוכה יכולים הם להידלק, בכח אורות החנוכה להשפיע על נשמות ישראל קדושה וטהרה ורשפי שלהבת קודש לעבודתו יתברך, כיון שטמונים באורם מסירות נפש לשמירת התורה והמצוות, ואת לפיד האש הזה עלינו להמשיך עד ביאת גואל צדק.

יהי רצון שבקרוב בקרוב נזכה להתגלות אורו של משיח צדקנו בגאולת עם ישראל ובניין בית המקדש, אמן.

שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל

רק בחנוכה אפשר לראות שוטר אומר למישהו עם אבקה לבנה מתחת לאף: "**בתאבון**" **** **אופנוען** אחד שואל את השני: "תגיד, אתה מרוצה מהאופנוע שלך?" עונה לו האופנוען השני: "לא כל כך, כי כל פעם **אחד מאתנו תמיד בתיקון**..."

רבים האמינו ב-ה', אבל אצל אברהם אבינו הייתה זו אמונה ללא סיוג

כי הנה דרכי הטבע של אנשים אשר הם מעוררים לרבים **בדברי מוסר וחיוק**, הם מסתפקים בזאת ואומרים הלא הוא מדבר מוסר ומקיים בזה ההתחייבות והנתיצות של לימוד הנ"ל, כי זאת הוא רק דברי מוסר אבל לא לימוד המוסר. אבל שתי דברים לגמרי הם מי שלומד מוסר הוא יכול לדבר מוסר אבל מי שהוא מדבר מוסר **אבל אינו לומד** יש ספק גדול אם הוא מדבר מוסר.

כל העלונים: hamaor.net

טובה היא לצדיק שמעשיו הטובים צפונים ונעלמים מעיני הבריות.

מיליונר אחד יושב בבית קפה. פתאום נכנס איש זקן עם מצית מוזהב ומציע למכור אותו תמורת 50 מיליון דולר. "השתגעתי?!" צוחק המיליונר, "50 מיליון תמורת מצית פשוט?!" "זה לא סתם מצית", משיב הזקן ולוחץ על המצית. באותו רגע יוצא מלאך ואומר: "כן אדוני, מה רצונך?" "הבא לי תה אחד", אומר הזקן ובתוך שנייה כוס תה חמה מונחת על שולחנו. המיליונר ההמום מתלהב ומגיש לזקן צ"ק של 50 מיליון דולר תמורת המצית. בבית לוחץ המיליונר על המצית. יוצא המלאך ואומר: "כן אדוני, מה רצונך?". המיליונר הנלהב אומר: "אני רוצה שתחזיר לי את 50 מיליון הדולר ששילמתי לזקן ותוספי לי גם מטוס פרטי, יאכטה ושני מלונות פאר בניו יורק." "מצטער", משיב המלאך. **"אני יודע לעשות רק תה או קפה"**

נקוט כלל בידך: מי שיש לו באמת מה להגיד משתדל להגידו. "יותר ממה שהעגל רוצה לינוק – הפרה רוצה להניק." ומי שמנסה דבריו בלשון סתומה, סימן שאין לו מה להגיד. **לפי** פתחו בסגנון מעורפל זה, כדי לנסות ולצוד נפשות במליצותיו

רשימת תפוצה
info@hamaor.net

סיפורה ניצולת שואה בחסות החשיכה הצלחנו לרכוש מידי גויה בכפר סמוך מעט לחם וחלב. עם יציאתנו לכיוון הכפר הגיחו למולנו שלושה פולנים חמושים, שהחלו להמטיר עלינו אש תופת. **השלכתי את השק** ובו המצרכים היקרים ונמלטתי לנפשי. לאחר ככרת דרך נשכבתי על הארץ, משימה עצמי כמתה, אך שומעת את שיחתם של הפולנים לידי ממש, ומייחלת לנס שיתרחש ולא יגלוני.

באותם רגעים מלמלתי ביני לבין עצמי: "ריבוני של עולם, אם אשאר בחיים – אקח את ברוכיקה הפעוט, מוכה השחין, אטפל בפצעיו, ואאמן אותו לבן." "הפולנים התרחקו, ננערתי ממקומי **ונפסיעות היות** יצאתי ליער, צעדה של חמישה קילומטרים ואנו בפתח הבונקר שלנו. מחשבותיי נתנוות רק לדבר אחד: "הוי, ברוכיקה שלי, אם אמצא אותך חי- אהיה לך לאם, למענך השאירני הקב"ה בחיים..."

לעילוי נשמת: שרון בן זהבה, ניסים בן רימה, שרה בת חורשדי, דינה בת והב, יוסף דהאן בן שמחה, ליאור בן אילנה, ששון בן טיפחה, שמחה בת לולו, יחיאל בן לוליה, פנחס חיים אוחנה בן חנינה, נעימה בת עזיזה, שולמית חיה בת אסתר, סעידה מול בת יעקב, מלכה בת שרה. פנחס בן פנחס, וגאל בן מלכה, דוד ומרים אלבו, הרב אלעזר בן שמחה, יעקב בן אוריית, יחזקאל בן שמחה, דדה בת אסתר בוגנים, יעקב בן נטלי, רפאל בן קלרה, הרב יעקב יוסף בן מרגלית, אלברט בן זוהרה אלעזר בן רגינה, אפרים אליהו בן מרים, שלום בן אורה מורי **מרת הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה**